

Sygn. akt II K 396/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Puławach, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant starszy sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczak

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawie 09.01.2023r. 13.04.2023r. sprawy

1/ **B. B. (1)** córki S. i J. z domu D., urodzonego (...) w P.

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 11 lutego 2022 roku w K., woj. (...) znieważyła słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych

tj. o czyn z art. 226§ 1 k.k.

2/ **R. B. (1)** syna R. i B. z domu S., urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

II. w dniu 11 lutego 2022 roku w K., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych

tj. o czyn z art. 226§ 1 k.k.

I. oskarżonych **B. B. (1)** i **R. B. (1)** uznaje za winnych dokonania zarzucanych im czynów wyczerpujących w pkt I i II dyspozycję art. 226 § 1 k.k. i za to:

II. za czyn z pkt I na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza oskarżonej **B. B. (1)** karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) zł;

III. za czyn z pkt II na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **R. B. (1)** karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) zł;

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec każdego z oskarżonego na rzecz każdego z pokrzywdzonych R. W. i W. S. po 500 (pięćset) zł, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę ;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz każdego z obrońców: adw. K. P. oraz adw. R. B. (2) po (...) złotych tytułem obrony oskarżonych wykonywanej z urzędu;

VI. zwalnia oskarżonych od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 396/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	B. B. (1)	w dniu 11 lutego 2022 roku w K., woj. (...) znieważyla słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych	

		tj. o czyn z art. 226§ 1 k.k.	
2	R. S. B.	w dniu 11 lutego 2022 roku w K., woj. (...) znieważył słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych tj. o czyn z art. 226§ 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
B. B. (3) wraz z mężem oraz synem R. zamieszkują w K.. W dniu 11 lutego 2022 roku B. B. (3) wezwała pogotowie do chorego męża. B. B. (3) i R. B. (1) byli zniecierpliwieni długim oczekiwaniem na przyjazd pogotowia ratunkowego. Po przybyciu ratowników mieli do nich pretensje. Swoje niezadowolenie wyrazili w ten sposób , iż znieważyli słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych. Ratownicy medyczni uwagi na agresywne słownie zachowanie domowników i obawiając się o swoje życie i zdrowie, wezwali na miejsce patrol policji. Po przybyciu policji ratownicy w obecności funkcjonariuszy policji udzielili pomocy	Zeznania świadka R. W.	89-89v,2-3	

medycznej pacjentowi a następnie zabrali pacjenta do (...) w P..			
Zeznania świadka W. S.	88-88v,11-12		
Zeznania świadka R. R. (2)	90,17-18		
Zeznania świadka Ł. J.	90v-91,25-26		
Raport działania policji	6,7		
<i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	B. B. (1)	w dniu 11 lutego 2022 roku w K., woj. (...) znieważyla słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych tj. o czyn z art. 226§ 1 k.k.	
2	R. S. B.	dniu 11 lutego 2022 roku w K., woj. (...) znieważyl słowami wulgarnymi ratowników medycznych R. W. i W. S. z SP ZOZ w P., podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych tj. o czyn z art. 226§ 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Twierdzenie oskarżonych, iż nie popełnili zarzucanych im czynów i nie zniewały ratowników medycznych podczas i w związku z pełnieniem przez nich służbowych.	Wyjaśnienia oskarżonych	86v-88,33-34,37-38	
2. OCena DOWODÓW			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-2	Zeznania świadka R. W. i W. S.	Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków, ratowników medycznych, którzy opisali okoliczności związane z przebiegiem zdarzenia a w szczególności przestępczych zachowań oskarżonego wobec nich. Z zeznań tych wynikało, iż oskarżeni zniewały ich słowami wulgarnymi i z uwagi na ich agresywne zachowanie wezwali policję, w asyście której udzieli pomocy medycznej pacjentowi. Zeznania te były prawdziwe, albowiem nawzajem ze sobą korelowały a nadto znalazły potwierdzenie w zeznaniach funkcjonariuszy policji przybyłych na miejsce,	

		<p>a także treści raportów działania policji. Świadców jako osoby obce dla oskarżonych nie mieli uzasadnionych podstaw aby okoliczności zdarzenia przedstawić niezgodnie z rzeczywistością.</p>	
1-2	<p>Zeznania świadka R. R. (2), Ł. J.</p>	<p>Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków, funkcjonariuszy policji, którzy udzielali asysty ratownikom medycznym. Świadców opisali okoliczności związane z przebiegiem zdarzenia a w szczególności dotyczących udzielania pomocy ratownikom medycznym w trakcie wykonywania swoich obowiązków wobec pacjenta. Potwierdzali ponadto, iż oskarżeni znieważali ratowników medycznych słowami wulgarnymi, o czym mieli wiedzę od nich samych. Zeznania te były prawdziwe, albowiem korelowały z wiarygodnymi pokrzywdzonych. Znalazły potwierdzenie także w treści raportów działania policji.</p>	
1-2	<p>Dowody z dokumentów</p>	<p>Sąd w całej rozciągłości uznał za miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie treści wpływające ze zgromadzonych dokumentów. Całość dokumentacji, jaka została zebrana w sprawie, nie była kwestionowana,</p>	

		sporządzona przez uprawnione osoby, działające w ramach przysługujących im kompetencji, dawała podstawę, do przyjęcia jej, za miarodajną, w procesie ustalania stanu faktycznego.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1,2	Wyjaśnienia oskarżonych	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonym, którzy twierdzili, iż nie znievažyli przybyłych do nich do domu ratowników medycznych w trakcie wykonywania przez nich obowiązków służbowych. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych są tylko prostą negacją zaistniałych faktów, nie popartą żadnym materiałem dowodowym. Oskarżeni ewidentnie umniejszali swoją winę wybielając swoje zachowanie, przerzucając winę za swoje agresywne słowne zachowania na osoby pokrzywdzonych. Wyjaśnienia oskarżonego stoją w sprzeczności z zeznaniami	

		<p>pokrzywdzonych a także z dowodami w postaci zeznań świadków funkcjonariuszy policji, którzy udzielali asysty ratowników medycznym.</p> <p>Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych w zakresie w jakim zaprzeczali swojej winie w popełnieniu zarzucanych mu czynów są próbą uniknięcia odpowiedzialności karnej, dlatego też są nieszczerze, nieprawdziwe i nieobiektywne i nie zasługują na wiarę.</p> <p>Nie może uwolnić oskarżonych od odpowiedzialności karnej fakt ich zdenerwowania z uwagi na fakt choroby osoby dla nich najbliższej.</p>	
1,2	Zeznania świadka A. W.	<p>W świetle wiarygodnych zeznań pokrzywdzonych oraz korespondujących z nimi zeznań świadków Sąd uznał za niewiarygodne zeznania znajomej oskarżonej, która zaprzeczała aby oskarżeni znieważyli ratowników medycznych. Zaprzeczała aby używali ono wobec niech wulgaryzmów. Analizując jednak zeznania świadka stwierdzić należy, iż ewidentnie wybielała zachowania oskarżonych wobec pokrzywdzonych, zasłaniając się nie wiedzą w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.</p>	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I,II</p>	<p>B. B. (1), R. B. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przedmiotem ochrony art. 226 § 1 k.k. jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego (główny przedmiot ochrony) oraz godność funkcjonariusza publicznego i osoby przybranej mu do pomocy (dodatkowy przedmiot ochrony). Pierwszoplanowe znaczenie ma ochrona funkcjonariusza publicznego, a drugoplanowe jego godność jako osoby fizycznej (R.A. Stefański, Prawo karne materialne. Część szczególna, Warszawa 2009, s. 331; O. Górniok / R. Zawłocki , [w:] Wąsek, Zawłocki , Kodeks karny, 2010, s. 56; J. Lachowski , [w:] Królikowski, Zawłocki , Kodeks karny. Cz. szczególna, t. II, 2013, s. 72" . Zachowanie przestępne</p>			

polega na znieważeniu funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (§ 1), oraz publicznym znieważaniu lub ponizeniu konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej (§ 3). Kodeks karny nie wymaga, aby znieważenie funkcjonariusza publicznego miało miejsce publicznie. Znieważenie polega na uwłaczaniu czci drugiego człowieka przez okazywanie mu pogardy, ublizanie, obraźliwe zachowanie w stosunku do niego. Chodzi o naruszenie godności człowieka. Istotą znieważenia jest okazanie pogardy, która głębiej wyraża ujemny stosunek do wartości jaką reprezentuje człowiek niż lekceważenie (W. Kulesza, Zniesławienie i zniewaga. Ochrona czci i godności osobistej człowieka w polskim prawie karnym – zagadnienia podstawowe, Warszawa 1984, s. 174). Znieważanie jest tożsame z tym określeniem użytym w art. 216 KK. Chodzi o ublizanie, naruszające godność osobistą oraz obrażanie, obejmujące uchybienie godności poprzez wypowiedanie niepoehlebnych opinii, naruszających dobre imię (R.A. Stefański, Zniewaga: pojęcie i kryteria, [w:] M. Mozgawa (red.), Przestępstwa przeciwko czci i nietykalności

cielesnej, Warszawa 2013, s. 148). Zob. komentarz do tego przepisu. Znieważenie może nastąpić słowem, pismem, wizerunkiem lub gestem. Znieważenie organu może przejawiać się w ostentacyjnym podarciu lub podeptaniu dokumentu wystawionego przez dany organ, w znieważającej wypowiedzi na sali sądowej lub w piśmie przesłanym do organu konstytucyjnego RP (Góral, Kodeks karny, 2007, s. 376).

W związku z powyższym stwierdzić trzeba, iż oskarżeni wypełnili swoim zachowaniem znamiona czynu z art. 226 § 1 k.k.

Mimo tego, że oskarżeni zaprzeczali sprawstwu to całokształt okoliczności przedmiotowych jednoznacznie wskazuje na bezpośredni zamiar towarzyszący zachowaniom oraz sam fakt ich popełnienia.

Dowody bezpośrednie w postaci zeznań pokrzywdzonych – o sprawstwie oskarżonych wsparte dowodami z zeznań świadków oraz dowodami z dokumentów przesądziły, że oskarżeni zostali uznani za winnych popełnienia zarzucanych im czynów.

Swoim czynami polegającymi na znieważeniu ratowników medycznych, zaatakowali

dobra chronione prawem tj. funkcjonowanie organu administracji rządowej, organu państwowego oraz samorządu terytorialnego, godność ratowników medycznych jako osób fizycznych. Godzono, także w dobra indywidualne, ale też i przynależne wszystkim, których uszanowanie warunkuje właściwy rozwój społeczny. Zdawali oni bowiem sobie sprawę, że postępując w sposób opisany wyżej, wyrządzają pokrzywdzonym także dolegliwości psychiczne. Czynili tak jednak, gdyż tego chcieli i swój zamiar zrealizowali.

O przyjęciu popełnienia przestępstw przez oskarżonych zdecydowało naturalnie nie tylko stwierdzenie ziszczenia się w ich zachowaniu znamion czynów zabronionych ale także faktu ich zawinienia i społecznej szkodliwości ponad znikomy stopień.

Oskarżeni w czasie popełniania czynu byli osobami dorosłymi. W związku z tym powinni oni już mieć w pełni ukształtowane przekonanie o potrzebie przestrzegania prawa i konsekwencji jego naruszeń i powinni się bardziej zdyscyplinować a tymczasem dopuścili czynów zabronionego i to o charakterze umyślnym. Świadczy to o rażącym lekceważeniu przez nich

prawa i wysokim stopniu winy.

O tym, że czyny ich są także w wysokim stopniu karygodne świadczą takie okoliczności, jak działanie z zamiarem umyślnym, a także wulgarne i agresywne zachowanie wobec ratowników medycznych, a więc osób, którym podstawowym celem jest świadczenie pomocy medycznej.

Oskarżeni w czasie popełniania czynów byli osobami dorosłymi, w pełni poczytalnymi. W związku z tym powinni mieć w pełni ukształtowane przekonanie o potrzebie przestrzegania prawa i konsekwencji jego naruszeń i powinni się bardziej zdyscyplinować a tymczasem dopuścili czynów zabronionych i to o charakterze umyślnym. Świadczy to o rażącym lekceważeniu przez nich prawa i wysokim stopniu winy. Wobec tego, sytuacja zdrowotna dotycząca osoby najbliższej dla oskarżonych nie mogła w żaden sposób uzasadnić bezprawnego zachowania oskarżonych.

Konsekwencją uznania winy oskarżonych stało się podjęcie odpowiedniej reakcji penalnej na popełnione przestępstwa

#	3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.3. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.4. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. B. (1), R. B. (1)	I-III	Na podstawie art. 226 § 1 k.k. Sąd wymierzył każdemu z oskarżonych karę grzywny w liczbie po 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 zł.	<p>Wymierzając karę oskarżonym Sąd ferujący orzeczenie, wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez nich czynów uznając, że jest on znaczny. Swoim czynem zaatakowali takie dobra prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego (ochrona funkcjonariusza publicznego), a także godność jako osoby fizycznej. Oceniając stopień społecznej szkodliwości zachowań oskarżonych Sąd uwzględnił ustalony zamiar bezpośredni, przy tym wpisujący się w znamiona inkryminowanych im czynów Sąd wziął pod uwagę motywację towarzyszącą oskarżonym z chwili realizacji czynów zabronionych polegających na znieważaniu ratowników medycznych, czyli chęć ich poniżenia pokrzywdzonych. Wszak tylko takiej motywacji można by się dopatrywać w jego działaniach.</p> <p>Odnosząc się do wymiaru kary Sąd orzekający zważył, co następuje.</p> <p>Zgodnie z przepisami art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd</p>

wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynów oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, Sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonej.

Sąd, kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., uznał, że adekwatną do stopnia zawinienia sprawców za ten czyn będzie kara grzywny.

Jako okoliczności obciążające oskarżonych Sąd uwzględnił lekceważące zachowanie wobec ratowników medycznych.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił fakt niekaralności oskarżonych za przestępstwa, która w sama w sobie nie przemawia za warunkowym umorzeniem postępowania wobec oskarżonych.

Należy stwierdzić, że orzeczone kary realizują swe cele takie jak: cel sprawiedliwościowy – są współmierne do ciężkości przestępstw, a co za tym idzie - jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów i zawinienia sprawcy, cel prewencji indywidualnej – będą one, w ocenie Sądu, działały zarówno wychowawczo. Sprawia, że sprawcy nie popełnią ponownie przestępstwa, jak i represyjnie – będą stanowiły dolegliwość, która przekona sprawców o nieopłacalności łamania prawa, jego szybkości i surowości; cel prewencji ogólnej – będą one działały, przez swą nieuchronność, odstrasżająco na innych potencjalnych sprawców. Ponadto kary te będą w sposób istotny wpływały na poczucie

			<p>sprawiedliwości społecznej.</p> <p>Sąd orzekający doszedł do wniosku, że dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów kary a w szczególności dla zapobieżenia powrotowi przez nich do przestępstwa koniecznym będzie wymierzenie im kary, nie wystarczającym byłoby warunkowe umorzenie postępowania. Z tych względów uznać należy, że wymierzenie im kary grzywny za przypisane im obecnie czyny, nie jest nadmiernie surowe i nie zawiera elementu nadmiernej represji.</p>
B. B. (1), R. B. (1)	III	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec każdego z oskarżonych na rzecz każdego z pokrzywdzonych po 500zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.	Z uwagi na brzemienne art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych stosowne kwoty tytułem zadośćuczynienia stosownie do złożonych przez nich wniosków.
<p>5. <i>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach</p>			

<p>uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV, V</p>	<p>Orzeczenie o kosztach sądowych uzasadnia art. 624 § 1 k.p.k.</p> <p>Oskarżeni byli reprezentowani przez obrońców z urzędu, wobec tego zasądzono na ich rzecz stosowne wynagrodzenia.</p>	
<p>6. Podpis</p>		